

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Sidste bemærkninger fra formanden synes jeg er meget rigtige.

Til fru Pernille Blach Hansen: Jeg har lavet talen skriftligt, så jeg kan altså se, der står »miljø« et par gange, men det kan da godt være svært at høre i strømmen af mennesker herinde, så naturligvis har vi dette hensyn med, naturligvis har vi det.

Jeg sagde, vi ikke ville stemme for det, for vi betragter det ikke som grønne afgifter, men røde skatter. Men jeg sagde også til sidst: Vi vil naturligvis høre på alle argumenter under udvalgsarbejdet, det er det, vi har udvalgsarbejdet til. Det her er en enorm stor sag, en enorm vigtig sag, måske for miljøet, det får vi at vide, men i hvert fald for industrien, som det ser ud i dag, og derfor er vi nødt til at høre udvalgsarbejdet, inden vi går videre. Vores udgangspunkt er et nej til det, der foreligger i dag.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg kan forstå på hr. Flemming Hansen, at denne her afgift ikke er grøn nok, for var den det, så ville man jo ikke stå her og tale om en eventuel rød skat.

Derfor vil jeg gerne spørge helt konkret: Hvordan gør vi den her afgift endnu mere grøn, for det må jo betyde, at hvis vi gør det, så vil Det Konservative Folkeparti støtte den. Hvordan gør vi den her afgift grønnere? Jeg er åben for gode forslag.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Aage Frandsen i ordførrækken.

Aage Frandsen (SF):

I ord er der i Folketinget enighed om, at miljøet skal beskyttes, at grønne afgifter, der har et miljømæssigt formål, er gode afgifter, men når vi diskuterer de konkrete ting, så er der en hel masse problemer, kan vi høre, fra Venstres og Det Konservative Folkepartis ordføreres side.

I den forbindelse vil vi i vores stillingtagen tage udgangspunkt i, hvad der har ligget tidligere af tanker og ideer. Og der var jo en rapport – to rapporter endda – som kom i juni 1999, som var udarbejdet i Miljø- og Energiministeriet, og som pegede i en endnu mere grøn retning, som var endnu mere vidtgående. Det forslag, vi har her, er jo mindre vidtgående, og derfor må man jo så spørge Venstres og Det

Konservative Folkepartis ordførere: Var det de oprindelige ideer, som lå i rapporterne, som man var optaget af, som jo virkelig tog udgangspunkt i de miljømæssige hensyn?

Hvis man ser tilbage på, hvilke synspunkter regeringen i øvrigt har haft, så har regeringen jo givet udtryk for det i forbindelse med behandlingen af et SF-beslutningsforslag i 1995/1996, B 92, hvor miljø- og energiministeren gav udtryk for, at der var en række ting her, der skulle gøres. Og det, vi så i rapporterne, var, at det var noget i den retning, som regeringen på det tidspunkt pegede på.

Vi har så et lovforslag nu, hvor det jo er helt tydeligt, at industrien har været inde omkring, men efter Venstres og De Konservatives opfattelse åbenbart ikke nok. De skulle have været så meget inde omkring, at de i virkeligheden skulle have fjernet hele afgiften. Det lykkedes da heldigvis ikke.

Det, der er et problem ved det lovforslag, vi har nu, er efter vores opfattelse, at det ikke er grønt nok. Det er også det, Venstre og De Konservative siger, men det er jo bare et ord, man siger. For os er det afgørende ved et sådant lovforslag, at det har en adfærdsregulerende virkning. Det ideelle er i virkeligheden, at provenuet er meget lavt, og i det omfang vi får et provenu, så kunne man også se på, om det skulle anvendes i miljømæssig henseende. Vi vil godt kigge på, om det var det, man kunne gøre i denne her forbindelse.

Det blev nævnt fra Venstres ordførers side, at hvis det nu var farligt, så skulle man jo forbyde det. Ja, det skal man jo, men vi ved jo også godt, at vi ikke i Danmark bestemmer reglerne alene, og der er ting, vi ikke bare kan forbyde. Så indfører vi somme tider nogle afgifter for at have en adfærdsregulerende virkning, så man minimerer brugen af det, og så man i stedet for bruger nogle andre ting.

Når det drejer sig om det helt konkrete forslag, som vi har fået forelagt, så mener vi ikke, at det er vidtgående nok. Vi mener, at man i for høj grad har taget hensyn til Dansk Industri, til nogle bestemte interesser inden for plastindustrien, til nogle bestemte borgmestres interesse i forhold til deres egen kommune. Det er legitimt nok, men vi skal varetage nogle generelle miljømæssige hensyn. Så derfor synes vi ikke, det er vidtgående nok.

Vi vil også i forhold til vores endelig stillingtagen se det her forslag i sammenhæng med hele diskussionen om finansloven. Det drejer